

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa J. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w B.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 kwietnia 2012 r.,
zażalenia powoda J. W.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 sierpnia 2011 r.,

1. oddała zażalenie;
2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego radcy prawnemu Z. D. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu;
3. nie obciąża powoda kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2011 r. odrzucił apelację powoda wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 lipca 2011 r. Powód złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w dniu 4 lipca 2011 r., a następnie wniósł apelację od tego wyroku. Sąd Apelacyjny uznał, że skoro pisemny wniosek powoda o uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego złożony został o godz. 11.00 (k. 67 akt sprawy), natomiast wyrok został ogłoszony tego samego dnia po godz. 15 (k. 64 akt), wniosek o sporządzenie uzasadnienia nie może wywierać skutków prawnych (art. 328 § 1 k.p.c.). Doręczenie powodowi przez Sąd Okręgowy uzasadnienia wyroku pozostawało – zdaniem Sądu Apelacyjnego – bez wpływu na bieg dwutygodniowego terminu do złożenia apelacji. Termin ten biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia wyroku (art. 369 § 2 k.p.c.). Apelacja powoda została zatem wniesiona po upływie terminu określonego w tym przepisie tj. w dniu 25 lipca 2011 r.

W zażaleniu powoda na postanowienie z dnia 30 sierpnia 2011 r. podniesiono zarzut naruszenia art. 328 § 1 k.p.c. w wyniku błędnej wykładni tego przepisu. W uzasadnieniu zażalenia kwestionuje się stanowisko Sądu Apelacyjnego o bezskuteczności złożonego wniosku o doręczenie wyroku pierwszej instancji z uzasadnieniem w dniu ogłoszenia sentencji wyroku przed odbyciem posiedzenia publikacyjnego. Według skarżącego, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy nie wskazują w sposób jednoznaczny godziny złożenia wniosku o uzasadnienie w dniu 4 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew stanowisku powoda nie ma podstaw do twierdzenia, że dokumenty zgromadzone w danej sprawie nie wskazują w sposób jednoznaczny czasu złożenia przez powoda wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 lipca 2011 r. W aktach sprawy na k. 67 znajduje się wyraźna adnotacja Biura Podawczego Sądu, że wniosek powoda wpłynął w dniu 4 lipca 2011 r. o godz. 11.00. Adnotacja ta została odpowiednio podpisana, aczkolwiek podpisem nieczytelnym. Miejsce odnotowania czasu wpływu wniosku (poza tzw. prezentatą) nie ma w tym wypadku znaczenia. Ponadto skarżący nawet nie

uprawdopodobnia, że adnotacja taka miałaby zostać dokonana nie przez pracownika sądowego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wykładnia art. 328 § 1 k.p.c. jest ustabilizowana. Przyjmuje się zatem, że wniosek strony o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem, złożony przed ogłoszeniem jego sentencji, jest przedwczesny z procesowego punktu widzenia i nie wywołuje skutków procesowych (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2000 r., I PKN 406/00, *Monitor Prawniczy* 2001, nr 4, s. 42). W art. 328 § 1 k.p.c. i art. 369 § 2 k.p.c. wyraźnie stwierdzono, że wniosek o uzasadnienie orzeczenia składa się w terminie tygodniowym „od ogłoszenia sentencji”. Czasowa sekwencja zdarzeń jest tu jednoznaczna: ogłoszenie sentencji wyroku – złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku (rozstrzygnięcia). Dlatego nie można podzielić sugerowanej przez powoda wykładni tych przepisów, że „wniosek o doręczenie wyroku pierwszej instancji z uzasadnieniem może być złożony nawet przed ogłoszeniem jego sentencji, byleby takie złożenie miało miejsce tego samego dnia”.

Oznacza, to, że złożony przez powoda wniosek (w dniu ogłoszenia sentencji wyroku, ale przed ogłoszeniem tej sentencji) nie wywołał skutków procesowych przewidzianych w art. 328 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny mógł zatem przyjąć, że miał zastosowanie art. 369 § 2 k.p.c., zgodnie z którym brak wniosku o uzasadnienie wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji wyroku powoduje ten skutek, że termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia. W treści zaskarżonego postanowienia trafnie ustalono, że termin ten upłynął w dniu 25 lipca 2011 r., a skoro apelację wniesiono po tym terminie (tj. w dniu 4 sierpnia 2011 r.), to należało ją odrzucić jako niedopuszczalną (art. 370 k.p.c. i art. 373 k.p.c.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6,12,16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze

zm.). Odstąpiono od obciążania powoda kosztami postępowania zażaleniowego przy uwzględnieniu postanowień art. 102 k.p.c.